

Nr 833

Av herr Martinsson, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 52, angående riktlinjer för arbetsmarknadspolitiken, m. m.

Med Kungl. Maj:ts proposition nr 52 har väsentliga förbättringar föreslagits beträffande de sociala förmåner, som kommer den till godo som i enlighet med principerna för den rörliga arbetsmarknadspolitiken genomgår omskolning för att bli bättre skickad för arbetsmarknadens krav. Sålunda har vissa höjningar föreslagits av utbildningsbidragen, men de föreslagna höjningarna uppgår icke till de belopp som föreslagits av arbetsmarknadsstyrelsen i dess anslagsframställning för budgetåret 1966/67 och som i och för sig framstår som tämligen blygsamma. Det kan i sammanhanget anföras att bidragen varken enligt nu gällande bestämmelser eller enligt förslagen uppgår till gällande socialhjälpstandard. Eftersom det ofta rör sig om handikappade människor med särskilda kostnader för olika ändamål orsakade av deras handikapp, har omskolningen för den som omskolas ofta blivit förenad med stora uppoffringar. Det förtjänar även omnämnas, att den sittande försvarsutredningen föreslagit familjebidrag vid militärtjänst, som betydligt överstiger utbildningsbidragen. Som arbetsmarknadsstyrelsen anför har utbildningsbidraget i väsentliga delar varit oförändrat sedan 1959. Såväl prisstegringen som den allmänna standardstegringen är goda skäl för den höjning, som arbetsmarknadsstyrelsen föreslagit.

På grund av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 52 måtte fastställa utbildningsbidragen i enlighet med arbetsmarknadsstyrelsens förslag i dess anslagsframställning för budgetåret 1966/67.

Stockholm den 31 mars 1966

Bo Martinsson (s)